

Tajemný nápis na trámu

Při přestavbě domu č. p. 54 v obci Onomyšl na komunitní centrum objevili řemeslníci na jednom střešním trámu nápis z roku 1924 - 5.

Obyčejnou tužkou je na trámu napsáno Peca Fr., Urban V., Urban J. a Nešpor Fr. A pod tím rok 1924 - 5. Bylo obrovské štěstí, že si někdo tohoto nevelkého nápisu všiml. Už to, že se nápis napsaný tesařskou tužkou na ručně opracovaném dřevě zachoval po celých 97 let, je zázrak. Každý, kdo přijde na stavbu, obdivuje precizní ručně opracované trámy a krovy, které zůstanou při rekonstrukci zachovány.

Teď se nabízí otázka, co tato jména znamenají – jsou to jména

tesařů, kteří byli pyšní na svou práci a s hrdostí své dílo podepsali? Nebo jsou to jména hospodářů, kteří dodali dřevo na stavbu obecní školy? Nebo jména řemeslníků, kteří se na stavbě budovy podíleli?

Rodiny s příjmením Peca, Urban a Nešpor v našich obcích žily a stále žijí. Ale kterým konkrétním osobám jména patřila, to bude oříšek i pro naše pamětníky. Dva největší znalci místní historie už na tom pracují a moc se těšíme na odpovědi na naše otázky. Pokud by některý čtenář měl informaci o původu nápisu, budeme moc rádi, když nám ji poskytne.

K. Klečáková

Úvodní slovo

Vážení čtenáři,

tak po rozsvěcení nerozsvěcení vánočních stromků za sebou máme další Velikonoce neVelikonoce.

Přiznám se, že Velikonoce nikdy nepatřily mezi mé oblíbené svátky. Vlastně mě to celodopolední běhání ke dveřím spíš obtěžovalo.

Letos jsem se na Velikonoční pondělí dopoledne dívala z oken do pustých ulic a sama nemohla uvěřit tomu, jak strašně mi to kolodování chybí. Stejně jako vloni Velikonoce proběhly, jako by vůbec nebyly. Připomínaly je jen mazanec a beránek na stole.

S blížícím se májem si musíme opět odpustit i oslavy filipojakubské noci a prvomájové slavnosti... Jak to bude dál?

Můžeme jen doufat, že jsme byli dostatečně svědomití a aktuální opatření zafungovala, čísla budou i nadále klesat, a v létě už se dočkáme nějakého toho divadla, letního kina, sportovního utkání nebo závodu, a že budeme moci zase bezpečně posedět s přáteli na hospodských zahrádkách nebo při zahradním grilování.

Snad nám bude přáno a letos se dočkáme i těch oblíbených podzimních a předvánočních akcí.

Přeji vám všem klidný, pohodový, láskyplný a optimistický květen.

Kateřina Kyjonková

Lávka v Samopších

V letošním roce uplyne 44 let od doby, kdy jsme se mohli poprvé projít po lávce přes řeku Sázavu jen pár desítek metrů proti proudu od mlýnu Samopše.

Realizaci stavby tehdy prováděla VOKD Ostrava, závod 34. Zhruba 140 metrů dlouhá visutá lávka se zavěšenou mostovkou se brzy stala svým houpáním pověstnou pro mnoho místních i turistů a její schopnost rezonance se dostala i do hodin fyziky.

Abychom se mohli po této lávce i nadále bezpečně procházet a užívat si její houpání, je zapotřebí investovat nemalou částku do její opravy.

Z odborného posudku, zpracovaného pro obec Samopše vy-

plývá, že u lávky byl stanoven stavební stav NK VII (havarijní stav) a to s doporučením lávku uzavřít neboť hrozí nebezpečí jejího pádu. Jako každá stavba i tato má svou životnost – a ne, i kdyby obec každý rok lávku natírala a vyměňovala prkna – tomuto by se nepředělo – problém je spatřován v ukotvení lan v betonových nosnících.

Jaké máme jako obec možnosti řešení?

Oprava stávající lávky (cca Kč 25 000 000,- s DPH)

Výstavba nové lávky (cca Kč 35 000 000,- s DPH), již předchází demolice současné (+ cca Kč 7 – 8 000 000,-)

Roční rozpočet obce Samopše

je cca Kč 5 000 000,-.

Z těchto Kč 5 000 000,- obec mimo jiné financuje svoz TKO, svoz nebezpečného odpadu a elektroodpadu, opravu a údržbu obecního majetku, veřejné osvětlení, péče o veřejnou zeleň a další. Je tedy patrné, že bez „zaúvěrování“ obce nebo pomoci z „vnějšku“, nelze s lávkou dělat vůbec nic.

Z tohoto důvodu obec zřídila transparentní účet vedený u České spořitelny, a. s.

č. 000000-5968269389/0800.

Pokud i Vám na osudu lávky záleží, přispějte, prosím, na její opravu libovolnou částkou

Předem děkujeme.

obec Samopše

Velikonoční výzdoba v Soběšíně

Nejdůležitější křesťanský svátek se již podruhé konal bez klasických tradic vzhledem k epidemiologické situaci. Ale výzdoba na návsi nechyběla, hlavně tři tradiční klasické symboly velikonoce – zdobená vejce, zajíci a pomlázka. Velikonoční vejce symbolizuje zrození,

znovuzrození, nový život, koloběh života a smrti. Velikonoční zajíc je symbol skromnosti, pokory a chudoby. Pomlázka má zajistit zdraví, krásu a omlazuje. V následujícím roce budeme doufat, že nás přijdou navštívit i koledníci.

Jana Daňovičová

Zprávičky vodníčka Vavřínečka

Moji Milí,

posledních pár týdnů pro mne nebylo vůbec veselé období. Mateřská škola musela být uzavřena. Nikde žádný smích a štěbetání, chyběly mi děti... Moc jsem se těšil, jak mě po dlouhé zimě přijdou přivítat k mému rybníčku, jak si přijdou k mé vrbičce pro proutky na pomlázku a do vody mi hodí malovaný kamínek se vzkazem.

Ale vrabčáci mi u rybníčka cvrlikali, že už viděli děti chodit do školky. Jupí! Tak snad se brzy přijdou podívat i k mému rybníčku. Prozatím si z nás aprílové počasí tropí šprýmy. Já ale věřím, že v brzké době se jaro a sluníčko přivede v celé své kráse a děti, v rámci nastolených možností, si užijí nadcházející akce jako čarodějnice nebo výšlap do přírody za skřítkem Dubníčkem. **Vodníček Vavříneček**

Ekologické paradoxy

Když se v lednu 2020 objevily první případy nákazy koronaviru, nikdo nevěděl, co se bude dít. Po nějaké době uzavření světa se začaly objevovat zprávy o ozdravení planety. V italských Benátkách se díky absenci turistů, kteří se projížděli v kanálech na gondolách, zvýšila kvalita vody natolik, že se do ní vrátili delfini, uhlíková stopa klesla na úroveň roku 2006, lidé začali více nakupovat lokální potraviny a navštěvovat přírodu. Zpočátku se tedy zdálo, že pandemie pro svět nebude mít jen negativní vliv. Opak je ale pravdou. Jsou to totiž spíše ekologické paradoxy, nikoli zlepšení, které nás teď obklopují. Tato pandemie je jenom epizoda v dějinách a co se týče kvality vzduchu/ vody/ množství odpadu... to se po skončení zase zvedne a v delším časovém horizontu to vůbec nebude znát.

Prvním paradoxem je zacházení s potravinami. Tím, že většina lidí musela zůstat doma, si i začali více vařit sami a změnili tím své stravovací návyky většinou k lepšímu. Přestali bezmyšlenkovitě nakupovat a nestravovali se ve fast foodech. Začali jíst kvalitněji, zdravěji, lokálně. Mezi šitím roušek si upekli chleba. Někteří se na jaře dali do pěstování vlastního ovoce a zeleniny, naučili se kompostovat. Tyhle všechny změny jsme ale dokázali vyvážit tím, že někteří se báli chodit nakupovat mezi lidi nebo museli zůstat doma kvůli karanténě, a tak se ve velkém začaly nakupovat potraviny on-line. Tím se zvýšilo množství komunálního odpadu. Také přibyl odpad i při samotném nakupování v obchodech (dezinfekce, gumové rukavice, roušky).

Lidé se sice i nadále snaží třdit odpad, nicméně snahy o předcházení vzniku odpadu v této době pokulhávají. Vyklízejí skříně, sklepy, půdy nebo kůlny. Vyřazuje se oblečení, nepoužívané nádobí, textilie, hračky a mnoho dalšího. Ovšem bazary, výměnné swapy, reuse centra a obdobná zařízení jsou zavřené, a tak všechny tyto věci, které najednou doma nepotřebujeme, končí ve směsném odpadu a nedostanou šanci znovu sloužit. V lepším (nebo horším?) případě věci nechají vedle popelnic s myšlenkou, že si je někdo vezme. V tomto případě se ale spíše stane to, že se vytvoří okolo popelnic chaos a nepořádek. Problémem je i možná také to, že bazary jsou zavřené a nemohou tak přijímat nové věci. Lidé se ale chtějí věci zbavit hned a nečekat na čas, kdy to bude možné.

Lidé začali více chodit do přírody. Příroda ale na takový příliv turistů nebyla zvyklá ani přizpůsobená – chybí dostatek parkovacích míst, odpadkových košů nebo vyhrazených míst na přespání. Problémem je také to, že do přírody začali chodit i takoví, kteří do ní nechodili a neví, jak se v ní (k ní) správně chovat. Nejsou dobře obutí ani oblečení a porušují prakticky všechna nepsaná pravidla a doporučené postupy. Vyrážejí v tenisráčcích v podvečer na Sněžku, odhazují odpadky, chodí mimo vyznačené stezky, jezdí autem i tam kde nesmí, jsou hluční a ruší tím lesní zvěř, nebo dokonce trhají chráněné rostliny.

Konzumní chování bylo přesunuto do přírody. Horské chaty s občerstvením či ubytováním, které by

se mohly z tohoto přílivu turistů radovat, bohužel nemohou, protože musí být kvůli vládním opatřením uzavřeny. Naopak ale mnoho dalších ohleduplných lidí začalo vnímat vlastní hodnotu přírody a krajiny a v této nelehké době je pro ně balzám na srdce.

Nicméně, jak jsme si již mohli ověřit výše, pandemie přírodě nepomáhá ani v Česku, natož ve světě, na což upozorní poslední velký paradox.

Pro národní parky v Africe jsou příjmy z turismu podstatnou částí státního rozpočtu a dvojnásob to platí u zemí východní a centrální Afriky. Národní parky v těchto částech země zaujímají často podstatnou část území. Jak víme, kvůli pandemii byl turismus téměř pozastaven, a i když africká příroda získala na chvíli oddech od neustálého přílivu turistů, přišla téměř o veškeré finance. Afrika bez turistů je Afrika bez peněz. Tím, že nejsou finance, lidé přicházejí o práci. Čím méně strážců, tím méně očí, tím více prostoru pro nelegální činnosti. Parky nejsou chráněny a rozmáhá se pytláctví. Na jednu stranu tedy vidíme, že ačkoli se při cestě do Afriky vyprodukuje velké množství oxidu uhličitého, zároveň se díky těm, kdo se vydají na tak dalekou cestu, udržují africká zvířata a příroda v bezpečí. Zvířata jsou více chráněna, když jsou v neustálém hledáčku fotoaparátů. V momentální situaci je to ale nemožné.

Parky (nejen ty v Africe) nás potřebují, stejně tak jako potřebuje my je. Zjistili jsme, že v uzamčeném pokoji v paneláku se žít nedá. **Michaela Brandejská**

Národní slavnost v pražské Bubenči

Jednou z dominant, které k Praze neodmyslitelně patří, je Petřínská rozhledna. Za sto třicet let své existence byla svědkem mnoha přelomových událostí. Překalala pády evropských monarchií, dvě světové války i střídání režimů. Její vznik je spojen s událostí, která však do té doby neměla v Čechách obdoby. Česká Eiffelovka byla vybudována u příležitosti Jubilejní zemské výstavy v roce 1891.

Pojďme si společně připomenout tuto velkolepou slavnost, která se právem zapsala do naší historie.

Devatenácté století bylo pro České království obdobím hořejšího kulturního i průmyslového rozvoje. Vznikala řada podniků a průmyslových závodů, které měly své zemi i světu co nabídnout. Čeští průmyslníci i vynálezci navštěvovali řadu průmyslových výstav v evropských metropolích. V průběhu roku 1887 se začala rodit myšlenka uspořádat obdobnou výstavu také v Praze. Tento plán však brzy začal narážet na odmítavé stanovisko německé obchodní a živnostenské komory. Ta konání výstavy striktně odmítala, neboť výstava by posloužila především českým zájmům. Toto stanovisko však nezabránilo českým průmyslníkům pomalu připravovat plán na realizaci výstavy, která se měla uskutečnit v roce 1891. Tento rok byl víc než symbolický. O sto let dříve se totiž u příležitosti pražské korunovace Leopolda II. konala v Klementinu Průmyslová výstava.

Zásadní zlom pro české průmyslníky nastal v roce 1889, kdy byl místodržitelem v Českém království

jmenován hrabě František Thun.

Thun si uvědomoval, jak složitá a napjatá situace v Českém království panovala.

Národnostní spory mezi Čechy a Němci byly takřka na denním pořádku a jejich řešení bylo v nedohlednu. Když byl Thun českou obchodní komorou požádán, aby se ujal patronátu nad plánovanou výstavou, okamžitě se chopil příležitosti. Nabytí dojmu, že je to skvělá šance jak oba zemské národy usmířit a kázat celé monarchii, že Češi a Němci dokáží spolupracovat. Díky jeho iniciativě vstoupili zástupci německých podnikatelů do výstavního výboru.

V průběhu roku 1890 již probíhaly v pražských Holešovicích stavební práce na výstavních budovách. Zdálo se, že vše probíhá tak, jak má. Avšak v této chvíli Němci vystoupili s celou řadou požadavků. Předně se vymezovali proti názvu „Jubilejní“ a taktéž žádali, aby se konání výstavy odložilo na rok 1892. Důvod byl vcelku prostý. Němci odmítali jakékoliv připomínky české státnosti a silně vystupovali proti eventuální korunovaci Františka Josefa I. českým králem. Jubilejní výstava konaná u příležitosti stého výročí korunovace Leopolda II. by byla jasnou připomínkou dosud nesplněného slibu Františka Josefa I., že přijme Českou korunu. Požadavky německých zástupců vyvolaly silné rozhořčení českých členů výstavního výboru. Navíc ve vzduchu visela hrozba, že Němci zruší svou účast na výstavě. O eventuálním odchodu Němců z výboru informovaly Národní listy: „*Národ český oželel by všelikou hmotnou ško-*

du, než aby obětoval čest a dobré právo. Naopak my šestimilionový národ, obývající země koruny české, troufáme si uspořádati výstavu sami tak nádhernou, tak skvělou a imposantní, že nad tím nepřátelé naši užasnou.“ Spory skutečně vygradovaly na podzim, kdy němečtí zástupci vystoupili z výstavního výboru a většina německých průmyslníků odřekla svou účast. Tento krok měl zmařit konání výstavy, neboť Němci byli přesvědčeni, že bez jejich účasti Češi nedají výstavu dohromady. Tento předpoklad se však ukázal jako naprosto mylný. Po vystoupení Němců se ovzduší uvnitř výstavního výboru značně ozdravilo a pro české průmyslníky bylo uspořádání výstavy otázkou národní cti a hrdosti. Díky tomu přípravy probíhaly s daleko větším nasazením a energičností. Navíc Hrabě Thun dával pořadatelům jasně najevo svou podporu a nad výstavou přijal nejen politickou, ale také finanční záštitu. Navíc byl nesmírně potěšen, když císař přislíbil svou účast na výstavě.

Vše probíhalo relativně dobře a výstavní výbor si dokázal poradit s řadou problémů, které se občas vyskytovaly. Tato skutečnost byla Němcům trnem v oku, a tak se velice rychle na stránkách německých novin rozjela štvavá kampaň.

Když se 15. května 1891 otevřely brány Jubilejní výstavy, byl to fenomenální úspěch. Holešovickému výstavišti dominoval skvostný Průmyslový palác a mnoho dalších pavilonů, kde se prezentovala nejrůznější odvětví českého průmyslu. Své zastoupení

měly železárny, ocelárny, papírny, plynárny a další. Naprostý úžas návštěvníků vyvolávala Křížíkova fontána a velkému zájmu se těšila „Česká chalupa“, kde byla výstava věnovaná českému venkovu.

Rozsáhlé a pestré expozice doplňovala řada šlechtických pavilónů, kde byla prezentována historie šlechtických rodů, ale také se prezentovala jejich podnikatelská činnost z oblasti polního a lesního hospodářství, rybářství a podobně.

Hrabě Thun byl z ohlasu výstavy naprosto nadšený. Každý den výstavu navštěvovaly tisíce lidí. Pro Čechy byla navíc návštěva výstavy přímo vlasteneckou povinností. Již 26. června 1891 výstava přivítala miliontého návštěvníka a co se návštěvnosti týče, předčila i výstavu ve Vídni (1873) a v Pešti (1885). Jubilejní výstava vyvolávala nebývalý ohlas a stala se ohromnou národní slavností. Její součástí se stal i druhý všesokolský slet.

Čím větší úspěch výstava měla, tím agresivněji na ni německé deníky útočily. Posměšně ji označovali jako „bubenečský jarmark“. Němci nelibě nesli i skutečnost, že na výstavu přijížděly i oficiální delegace ostatních slovanských národů nejen z Rakouské monarchie. Každé z nich se dostalo vřelého a slavnostního přivítání. Byla

to skvělá příležitost k prezentování myšlenek slovanské vzájemnosti.

To dráždilo nejen Němce, ale také Uhry. Myšlenky slovanské vzájemnosti byly pro vrcholné představitele monarchie naprosto nepřijatelné. Hrabě Thun byl několikrát vyzván, aby proti těmto projevům rázně zakročil. Své znepokojení vyjádřil i císař a vážně zvažoval, že zruší svou cestu do Čech. Ostatně k takovému rozhodnutí jej Němci vyzývali, neboť „Praha se chová vůči monarchii neuloajálně a jako taková si nezaslouží návštěvu císaře.“

Thun se snažil císaře přesvědčit, že v Čechách se neděje nic tak vážného, aby to ohrozilo zájmy monarchie. Navíc zdůraznil, že Němci si za tuto situaci mohou sami, neboť se z vlastní vůle rozhodli nepodílet se na výstavě. Thun si uvědomoval, že rázným zásahem by jen popudil Čechy proti monarchii a jejím představitelům. Thun vydal jen několik nařízení. První se týkalo Národních listů. Ty nesměly předem informovat Pražany, kdy do Prahy dorazí oficiální delegace. Dále bylo zakázáno vítat tyto zástupce přímo na nástupištích a příjezdy delegací se měly odehrávat v delších intervalech.

Ostřejším zásahům se Thun snažil vyhnout a dělal vše proto, aby nic nenarušilo slavnostní atmosfé-

ru. Chtěl totiž, aby atmosféra byla co nejpříznivější pro příjezd císaře. Ten dorazil do Prahy 26. září 1891 a byl vskutku vřele přivítán. Areál výstavy navštívil během svého pobytu v Praze několikrát a její uspořádání velmi ocenil.

Součástí jeho návštěvy Čech byla ještě jedna povinnost. Musel podniknout cestu do Liberce, tedy hlavního města českých Němců. Císař se silně obával, že vynechání této cesty by Němci vnímali jako urážku. V Liberci však císař pobyl jen několik hodin, pak se vrátil zpět do Prahy, kde ještě navštívil několik institucí, načež odjel zpět do Vídně.

Osmnáctého října se brány výstavy uzavřely. Během jejího konání ji navštívilo více jak dva a půl milionu návštěvníků a můžeme říci, že výstava splnila svůj účel. Český národ jejím prostřednictvím sám sobě vystavil vysvědčení. Každý se mohl přesvědčit, jak bohatá a rozmanitá Česká země je a jak velkou šikovnost, kreativitu a píli jsme schopni vynaložit. Dokázali jsme sami sobě, jak velký kus cesty jsme jako národ ušli a že se právem můžeme radit mezi kulturně i ekonomicky vyspělé země.

Tohle je odkaz, který nám naši předci zanechali a je jen na nás, jak s ním naložíme.

Jakub Michálek

Informace pro občany

Na základě zákona č. 85/1990 Sb. o právu petičním sestavili Mgr. Josef Prokeš, Jaroslav Lukeš a Kateřina Klečáková petici určenou Petičnímu výboru Poslanecké sněmovny parlamentu ČR, Sněmovní 176/4, 118 26 Praha 1 – Malá Strana.

Základním poselstvím petice je požadavek na pozastavení přípravy výstavby vysokorychlostní železniční tratě a návrh na otevření široké odborné diskuze, ale především žádáme o to, aby celý projekt byl konzultován s obyvateli dotčených obcí.

Petici můžete podepsat na OU Onomyšl, Nepoměřice, Košice a Vidice.

Plný text petice, jak petici šířit a podepisovat najdete na stopvrt - www.vrtaci.cz

Uhlířské Janovice

Hasičská 521, budova úřadu práce

Provozní doba: po – pá 8:30 – 15:30

Tel.: 326 722 945, nonstop převoz zesnulých 602 123 503

Web: www.pohrbyjerabek.cz, email: pohrbyuhljan@seznam.cz

- důstojné smuteční rozloučení v obřadních síních, kostelích, z domu smutku po celé ČR,
- rozloučení v rodinném kruhu v pietní místnosti pro max 8 osob,
- kremaci i uložení do hrobu nebo hrobky,
- hudbu reprodukovanou i živou (kvartet nebo kapelu),
- 21 druhů rakví v hodnotách od 3.425,- do 39.100,-,
- řečníka pro občanské i kněze pro církevní rozloučení,
- zajistíme autobus pro smuteční hosty, kvalitní květinovou vazbu,
- výkop hrobu i otevření hrobek, rozptyl popela na rozptylových loučkách,
- kamenické práce, zhotovení nápisových desek a pomníků, prodej hřbitovních doplňků,
- v nutných případech (např. imobilita) sjednáme pohřeb u Vás,
- pomoc při vyřizování úmrtního listu a podobně,
- **možnost platby kartou Visa, Visa electron, MasterCard, Maestro, JCB a Diners Club.**

VFELECTRIC specialista elektro

UHLÍŘSKÉ JANOVICE, KOLÍNSKÁ 892

SÁZAVA, BENEŠOVSKÁ 4

KOMBI CHLADNIČKA

Amica VC 1522 X

OBJEM CHLAD/MRAZ
145 / 84 L

AUTO ODMRAZ.
CHLADNIČKY

3 ZÁSUVKY
V MRAZNIČCE

A
E

-25%

7.990,-
5.990,-

SLEVA 2.000,-

RYCHLOVARNÁ KONVICE

Vivax WH-120

OBJEM 1,2 L
1630 W

NEREZOVÁ OCEL
SKLO

FILTR PROTI
USAZENINÁM

-33%

599,-
399,-

SLEVA 200,-

Chyby a omyly v textu, cenách a technických specifikacích vyhrazeny. Zboží není možné zvýhodnit zákaznickou kartou. VF Electric. Ceny jsou uvedeny bez REPO. Akce probíhá do vyprodání zásob.

VŽDY SKVĚLÉ CENY NAJDETE NA WWW.VFELECTRIC.CZ

Nechte svůj pozemek či zahradu

vydělávat

Pronajměte jej krátkodobě (i 1 den)
slušným turistům a karavanistům.

kontaktujte nás:

tel: 725 914 111

info@bez Kempu.cz

www.bezkempu.cz

 Lesy Švarc

PALIVOVÉ DŘEVO

Dřevosklad Radlice u Barchovic

Prodej a výroba štípaného palivového dřeva

- ✓ Dřevo jehličnaté – smrk, borovice
- ✓ Dřevo listnaté tvrdé – buk, dub, jasan, habr
- ✓ Dřevo listnaté polotvrdé – bříza
- ✓ Dřevo listnaté měkké – olše, lípa, topol

Ceny od 740,- Kč za prms (vč. DPH)

Objednané dřevo dovezeme až k Vám domů.

Objednávky a informace ☎ 727 830 485

www.lesysvarc.cz

STS Uhlířské Janovice, s.r.o.

285 04 Uhlířské Janovice, Smetanova 479

Tel: 327 551 011, Fax: 327 551 018

email: sts@stsuj.cz, www.stsuj.cz

Přijmeme do pracovního poměru:

Svářeče v ochranné atmosféře

Nyní jednosměrný provoz, výhledově i dvousměrný provoz,
výdělek 24 - 38 tis. Kč, roční odměny. Nástup možný ihned.

Obsluhu lakovacího zařízení, práce v lakovně

Pracovní činnosti: tryskání výrobků v tryskací komoře, navěšování
výrobků, nanášení barvy, svěšování výrobků, dokončovací operace
na výrobcích např. stružení, montáž pouzder apod., ukládání výrobků
do palet a další. Dvou až třísměrný provoz, výdělek 19 - 30 tis. Kč, roční
odměny. Nástup možný ihned.

Benefity: roční odměny, závodní stravování s příspěvkem, po třech
měsících příspěvek na penzijní pojištění.

Hlásit se můžete osobně, emailem nebo telefonicky na personálním oddělení.

e-mail: stipkova@stsuj.cz

web: www.stsuj.cz

tel.: 327 551 010, 724 172 281

Hospoda U Myslivce

Oznamujeme všem přátelům, příznivcům, štamgastům, známým a případným dlužníkům, že v Janovicích na náměstí končí poslední klasická hospoda U Myslivce.

Není ani čas se v této hospodě rozloučit se všemi kamarády, přáteli a provozovatelem - rodinou Zouplnovou. Nezbyvá než vzpomenout na léta, která jsme zde aktivně strávili v různých partách při řešení různých málo důležitých problémů, politiky i ptákovin. Při tom jsme zde nechali i nějaký ten mrzký peníz. Většinu z nás snad zbydou jen dobré vzpomínky. My starší jsme již zažili konec dalších klasických hospod na náměstí, které jsme navštěvovali: U Vilímků, U Slavníků, U Jeřábků, U Čápů. Jedno je jisté – hospoda na náměstí patří. To víme už teď.

Hospoda U Myslivce

Zájezdni hostinec s ustájením koňských potahů a ubytováním byl zmiňován již od roku 1665. Stávající stav budovy je od okolo roku 1760, postavený v rokokovém slohu. Názvy hospody se v průběhu staletích měnily. Od počátku to byl název Malá hospoda panská. Od roku 1888 Kácovský hostinec, v 50. letech 20. století U Kance a U Jiruše, za Jednoty Státní hospoda a od roku 1995 podle nového majitele U Myslivce.

První známý majitel je od roku 1665 Václav Fáber. 16. 6. 1697 kupuje Augustin Zahradník z Nemyčovic hospodu za 150 zl. rýn. Od roku 1700 se užívá název Malá hospoda panská. Roku 1719 je uváděn nájemce Jiří Salák za 300 zl. 20. února 1726 vykázal

hrabě hospodu Jakubu Pechovi za 300 zl. Další z rodiny Ignác Peche provozuje hospodu do r. 1743 za 300 zl. V r. 1773 je uváděn nájemce Josef Zelenka. V majetku rodiny Pechové je hospoda do r. 1887 (poslední Josef Peche). Tohoto roku byla hospoda v exekuční dražbě prodána Nejvyššímu privátnímu fondu J. V. císaře Františka Josefa I. k velkostatku kácovskému za 11.006 zl. r. č.

Rodina Pechových byla zastoupena po několik desetiletí ve vedení města. František Peche byl od r. 1873 do své smrti 1878 starostou města a zároveň jako zakládající člen sboru dobrovolných hasičů Janovice jeho předsedou. V květnu 1903 byla pořádána první výstava dobytka na zahradě Kácovského hostince.

Po I. sv. válce byl zájezdni hostinec v majetku státu s různými nájemci. Podle pamětníků byli nájemci mezi válkami mimo ji-

ných: 1933 Josef Vilímovský, který provozoval autodopravu. Po Mnichově se uvádí nájemce Alois Vobejda, který se zde usadil po nuceném vystěhování ze Sudet obsazených Němci. Před vypuknutím II. sv. války byl na zahradě hospody postaven menší tenisový kurt a podél zdi lékárny zřízen dřevěný kuželník a vysázeny kaštiny. Menší domek u vrat podél chodníku byl nejdříve jako ubytovna pro vozky, posléze zde měl byt a dílnu klempíř Alois Březina, švagr mého táty.

Podle výkresů z r. 1941 měla být provedena přestavba hostince vč. garáží, konírny, chléva, skladů, krámu p. Zatřepálka. Po II. sv. válce začal provozovat hospodu Oldřich Jiruš (vášnivý myslivec, odtud název U Kance). Ještě v 50. letech se provozoval kuželník a atrakcí pro návštěvníky (hlavně děti) byly klece se zvířaty, hlavně živý výr sedící na bidýlku (pamatuji si i já).

V 50. letech je hostinec v majetku státního statku K. Hora – Sedlec, později st. statku Uhl. Janovice. Dalším majitelem se stalo město U. Janovice. 16. 7. 1958 je Oldřich Jiruš přinucen k vyklizení hospody a k vystěhování. Převodem hosp. smlouvou z 12/1967 se stává majitelem Jednota Čáslav. Vedoucím je pan Čuchal. Adaptací prováděnou v r. 1969 byla rozšířena kuchyň se skladem a schody v dvorní přístavbě. Mezi r. 1964 a 1966 se uvažovalo o postavení hotelu na pozemku hospody a lékárny. Vedoucím hospody od r. 1970 byl Stanislav Sadílek, později manž. Hlaváčkoví, a krátkodobě další. Do r. 1995 byl ještě pod Jednotou vedoucím Pavel Wagenknecht. Za Jednoty se v průběhu let prováděly menší i větší přestavby a přístavby včetně bytů v I. patře.

2. 6. 1994 kupuje od Jednoty hospodu s pozemky Jaroslav Myslivec za 1. 750 tis. Kč. Pronajímateli jsou firmy PRIMO LOCO, později Ho Rest. Posledním nájemcem se 31. 8. 1995 stává Jaroslav Zouplna z Jan. Lhoty. Doslova posledním, protože po prodeji hospody zde nový majitel již nebude provádět hostinskou činnost. Bohužel!!!

V článku jsou použity vzpomínky pamětníků, údaje z „Dějin Uhl. Janovic“, texty dokladů ze stav. úřadu a zápisky pana Bohuslava Sajvery.

Jaroslav Urban

Příběh losinecké studny

Je tomu již řadu let, kdy vyrážíme léto co léto stanovat do losineckého údolí, plnit bobříky odvahy, mlčení, ale také zručnosti, vytrvalosti a trpělivosti. Prohlubujeme si zde znalosti skautingu, poznáváme přírodu, vytváříme přátelství na celý život. Snažíme se fungovat jako skuteční neohrožení junáci, které jen tak něco nezaskočí. Splachovací záchody nám v průběhu trvání tábora nahradí parádní kadibudky, kde se nám sice nad hlavou nehoupá šňůra od splachovadla, zato můžeme často v naprosté blízkosti pozorovat kříž na zádech pavoučího fešáka. Stejně tak je to i s koupáním. Hygienu dodržujeme, to je jasné, nejsme žádné bábovky, a proto hojně využíváme pohostinství blízkého potoka, kde protéká čistá a blyštivá voda. Pro citlivější povahy nabízíme i lesní sprchu, avšak za vroucí vodu nemůžeme ručit, ohřívá se totiž v sudu pomocí slunečního záření, na střeše kuchyně.

Ovšem musíme jít s dobou, a poněvadž se stále aktuálnějšími problémy suchých roků i vody v potoce ubývá, rozhodli jsme se vyvrtat v našem údolí studnu.

Už jen fakt, že se naše tábořiště nachází v údolí mezi lesy, vešlo na čela několika studnařů, kteří se dušovali, že studnu vyvrtají, hluboké vrásky. Přijeli, viděli, nevyvrtali.

Již v roce 2019 náš letní tábor navštívil hydrolog, pan Vlček, který chvíli čaroval s proutkem a potom našel, pro nás tak potřebný, pramen. Začalo dlouhé kolečko papírování a ještě delší hledání odborníka, který by se nezalekl několika nebezpečných míst a korektur mezi silnicí ve vsi Losiny a údolím, kde byl kýžený cíl a silnice samozřejmě chyběla. Trvalo to, ale na podzim roku 2020 se opravdu našel udatný a statečný studnař, který kývl, že studnu

vyvrtá. Přijel se na nás podívat s celou rodinou až z dalekých Dolních Vilémovic u Třebíče. Pláclí jsme si a čekali, kdy i se svou technikou dorazí, abychom mohli začít. Přišla zima a studnař nikde. Když už jsme pomalu klesali na mysli a začali ho přesouvat na hromádku k jeho předchozím slibujícím kolegům, zazvonil telefon a termín nám visel před očima.

A tak se skutečně stalo, že se losineckým údolím 27. března 2021 rozléhaly zvuky od vrtné soupravy a světe, div se, máme vodu! Věřím, že tuto skutečnost ocení každé vlče, světluška i rover, který letos do Losin zavítá.

Velké poděkování patří panu studnaři a jeho týmu, jež se nezalekl a opravdu splnil, co slíbil, čehož si my skauti velice považujeme, dále panu Janu Sýkorovi, který již poněkolikáté nezištně a ve svém volném čase pomáhal a pracoval pro skautské středisko Uhlířské Janovice, Sejkovi, jenž nám vždy skvěle zajišťuje technické zázemí, a v neposlední řadě všem dalším skautům, jejich podporovatelům a vám ostatním, kteří jste se na této akci podíleli.

Skautské středisko Jana Roháče z Dubé a na Sioně Uhl. Janovice.

Mgr. Veronika Nešporová

Dne 3. dubna 2021 by se dožila sta let paní **Jiřina Jozyfová** z Malejovic, bývalá účetní JZD Zbizuby. S láskou a úctou vzpomíná dcera Drahomíra a oba vnuci s rodinami. Za tichou vzpomínku všem děkujeme.

Dne 29. dubna 2021 uplynulo 20 let ode dne, kdy nás opustil náš tatínek a dědeček pan **Jaroslav Soustružník** z Čekánova. Stále vzpomínají děti s rodinami.

Dne 9. května 2021 by se dožila 90 let naše maminka a babička paní **Marie Stránská** z Uhlířských Janovic. S láskou vzpomíná syn Jiří s rodinou.

Dne 1. května 2021 uplyne jeden rok ode dne, kdy nás navždy opustil náš drahý tatínek a dědeček pan **Jaroslav Šubrt** a 25. května 2021 to už budou 4 roky, kdy navždy odešla naše milovaná maminka a babička paní **Jarmila Šubrtová** z Uhlířských Janovic. S láskou vzpomíná dcera s rodinou.

Dne 11. dubna oslavil krásné 90. narozeniny pan **Josef Šafa** ze Smrku. Do dalších let hlavně pevně zdraví, štěstí a pohodu přejí manželka a synové s rodinami.

Po stopách zmizelých sousedů

Jak bylo uvedeno v srpnovém vydání loňského roku, město Uhlířské Janovice zřídilo transparentní účet u KB, který bude sloužit ke vkládání finančních darů pro realizaci naučné stezky – na připomínku židovských obyvatel z našeho města.

Transparentní účet sbírky je: 123-0760660247/0100, název účtu: „Po stopách zmizelých sousedů“.

Dále je možné přispívat do pokladniček umístěných v knihovně a v obchodě pana Vladislava Filipa – VF ELECTRIC, Kolínská 892, Uhlířské Janovice. O budování stezky a pokládání kamenů budeme informovat.

Na této stránce zdarma otiskneme oznámení Vašich životních výročí a vzpomínek na blízké. Příspěvky můžete odevzdávat v Kulturním informačním centru v Uhlířských Janovicích nebo naskenované posílat přímo na redakční e-mail: redakce.mikroregion@gmail.com

Řádková inzerce

Koupím JAWA, ČZ: moped, skútr, motocykl s doklady i bez. Možno i samostatné díly a vraky. Tel.: 777 58 92 58

Domácí hospic Srdcem v Kolíně od 1. dubna opět poskytuje specializovanou zdravotní péči pacientům nevyлéčitelně nemocným a v poslední fázi života. Zajišťujeme komplexní služby v obdobjím režimu 24 hodin, 7 dní v týdnu, v Kolíně a v dojezdové vzdálenosti do 30 km.

Hledáme proto spolupráci s lékařkou či lékařem se zájmem o paliativní medicínu, do týmu také hledáme **samostatnou všeobecnou sestru**, která dává smysl, aby lidé žili důstojně doma, i když jsou těžce nemocní, která se nebojí cestování autem, odpovědnosti a má ráda osobní svobodu v práci. Která se po těžké práci s námi zasměje a bude vědět, že její práce má smysl a hlubší přesah.

Dle dohody nabízíme hlavní pracovní poměr, nebo částečný úvazek, DPP, DPČ. Zavolejte nám, nebo napište a zjistíme, jestli jsme naladěni na stejnou vlnu. Tel.: 775 031 332, email: info@hospic-kolin.cz

Zdarma zveřejníme vaše pozvánky na koncerty, obecní slavnosti, divadla či výstavy. V případě zájmu kontaktujte, prosím, redakci.

Otiskneme řádkovou inzerci

Řádková inzerce firemní je zpoplatněna 1,-/úhoz, řádková inzerce soukromá 0,50,-/úhoz.

Své inzeráty můžete zasílat na e-mail: redakce.mikroregion@gmail.com pod označením „řádková inzerce“.

Aktuální informace a pozvánky můžete sledovat i na našem facebookovém profilu: www.facebook.com/mikroregion.

Máte na srdci něco zajímavého o vaší obci a chtěli byste to sdělit spoluobčanům? Pořádáte besedu, výstavu, koncert či kurz a chtěli byste otisknout pozvánku? Chcete popřát mnoho zdraví svým blízkým nebo uctít výročí těch, kteří tu již s námi nejsou? Neváhejte nás kontaktovat: redakce.mikroregion@gmail.com
Děkujeme za Váš zájem.

Prosíme zasilatele příspěvků, aby ke svým článkům připojovali jména autorů textu a fotografií, případně i popisky k fotografiím. Děkujeme.

Za věcnou správnost textů odpovídají jejich autoři.
Uveřejněné příspěvky nemusí vyjadřovat názory redakční rady.
Redakce si vyhrazuje právo na úpravu či neotisknutí přijatých textů.

Tiráž

**MIKROREGION UHLÍŘSKOJANOVICKA
A STŘEDNÍHO POSÁZAVÍ**

Vydává
město Uhlířské Janovice

Adresa:
Václavské nám. 6
285 04 Uhlířské Janovice

Šéfredaktorka
Bc. Kateřina Kyjonková
Tel.: 774 851 838
E-mail: redakce.mikroregion@gmail.com

Grafická úprava
Ondřej Kyjonka

Autor hlavičky novin
Bc. Karel Ondra

Redakční rada
Petr Barták (předseda)
Mgr. Soňa Křenová
Ing. Luboš Kubát
Bc. Kateřina Kyjonková
Jana Semerádová
Miroslava Sýkorová

Tisk
LABEL, spol. s r. o.
Česká 1
284 01 Kutná Hora
www.label.cz

Náklad: 2230 ks

Četnost: 12 čísel za rok

Uzávěrka příspěvků do příštího čísla
15. 5. 2021

Předpokládané vydání novin
31. 5. 2021

MK ČR E 18157

I v nejtěžších chvílích jsme tu pro vás.

POHŘEBNÍ SLUŽBA

KAMENICTVÍ

- Bohaté zkušenosti v pohřebnictví a hrobnictví
- kompletní zajištění pohřbu po celé ČR, civilní, církevní i z domu smutku • převozy do i ze zahraničí
- nová obřadní síň v Sázavě • vzorková prodejna hrobů a hřbitovních doplňků v Uhlířských Janovicích
  - veškeré kamenické a hrobnické práce
- kopání hrobů • otevření hrobky • oprava hrobů a hrobek
  - výstavba nových hrobek • exhumace • ukládání uren
    - vsypy a rozptyly • zhotovení fotografií na hrob
- prodej obalů na urny • prodej váz a svítilen • památeční sklo

nonstop převoz zemřelých
tel.: 773 315 008

PROVOZNÍ DOBA
PONDĚLÍ AŽ PÁTEK
9.00 - 15.30 hod.

Sázava

Sklářská 269
285 06 Sázava
(proti Tescu)

603 895 250

www.pohrby sazava.cz

Uhl. Janovice

Jungmanova ul.
285 04 Uhl. Janovice
(proti hřbitovu)

